

**МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ
НАЦІОНАЛЬНИЙ УНІВЕРСИТЕТ
ХАРЧОВИХ ТЕХНОЛОГІЙ**

**X ВСЕУКРАЇНСЬКА
НАУКОВО-ПРАКТИЧНА
КОНФЕРЕНЦІЯ**

***ІННОВАЦІЙНІ ТЕХНОЛОГІЇ
В ГОТЕЛЬНО-РЕСТОРАННОМУ БІЗНЕСІ***

23 листопада 2021 р.

Київ НУХТ 2021

29. ПРОБЛЕМИ ТА ПЕРСПЕКТИВИ РОЗВИТКУ ЛІКУВАЛЬНО-ОЗДОРОВЧОГО ТУРИЗМУ В УКРАЇНІ

Сологуб Ю.І., к.геогр.н., доцент,
Потапенкова Я.В., здобувачка,
*Національний університет харчових технологій
(НУХТ), м. Київ*

Вступ. Останнім часом спостерігається підвищений інтерес туристів до лікувально-оздоровчого туризму. Шалений темп життя, великий потік інформації, проблеми з екологією сприяють тому, щоб люди зверталися до цього виду туризму.

Актуальність теми. Наразі стає популярним підтримувати здоровий спосіб життя, у світі стає більше людей, які хочуть бути у гарній фізичній формі і мають потребу у відновлювальних антистресових програмах. Лікувально-оздоровчий туризм є порівняно старим, але завжди актуальним напрямом рекреації.

Матеріали і методи. дослідження виступають методи порівняльного та структурно-системного аналізу.

Результати та обговорення. В Україні лікувально-оздоровчий туризм зосереджений на півдні та заході. Більшість південних курортів є кліматичними, а в деяких практикується грязелікування. Комбінація субтропічного клімату, моря та наявності лікувальних грязей роблять цей регіон унікальним за поєднанням рекреаційних ресурсів.

Важливим центром оздоровчого туризму України є Одеський регіон, де представлені кліматобальнеогрязьові курорти Куяльник, Хаджибей та інші. Прикарпатська група курортів належить до бальнеокліматичної категорії. Тут лікувальними чинниками є клімат, джерела мінеральної води, а також екологічно чисте середовище.

Держава має великі рекреаційні ресурси, до яких належать географічні об'єкти, які використовуються або можуть бути використані для відпочинку, туризму, лікування та оздоровлення населення. Але українському оздоровчому туризму не приділяли належної уваги, і зараз санаторно-курортна індустрія потребує змін на краще.

Завданнями реформування санаторно-курортної галузі має бути збереження лікувальних факторів курортів від забруднення та зниження їх лікувальної цінності, покращення екологічного стану довкілля, забезпечення попиту населення у лікуванні та оздоровленні на підприємствах санаторно-курортної галузі, підвищення якості санаторно-курортних та оздоровчих послуг, підвищення рентабельності спеціалізованих засобів розміщування [1].

Загальні проблеми санаторно-курортного комплексу України зумовлені несистемним використанням природних лікувальних ресурсів та недосконалою інфраструктурою.

Установлення пріоритетних напрямів використання природних лікувальних ресурсів, відтворення культурно-історичної спадщини, охорона та збагачення

природного середовища потребує збалансування міжгалузевих інтересів щодо розміщення курортних, житлових, соціальних, інженерно-транспортних, комунальних та інших об'єктів [2].

Недостатній розвиток лікувально-оздоровчого туризму автоматично веде до обмеження можливості прийому і зарубіжних гостей. Засоби розміщення, туристська інфраструктура єдині для вітчизняних і зарубіжних туристів.

Послуги внутрішнього туризму повинні бути доступні для всіх верств населення. У цьому випадку з'являється стимул для розширення сектора споживчих послуг, підвищення їх конкурентоспроможності, що дозволить забезпечити економічне зростання. В даний час населення із середнім доходом, порівнявши вартість внутрішнього та виїзного туризму, вибирають другий унаслідок оптимального поєднання "ціна-якість" туристських послуг, пропонує зарубіжними фірмами.

Отже, покращити рівень лікувально-оздоровчого можна за допомогою:

- модернізація інструментів управління комплексного розвитку оздоровчих територій;
- покращення інфраструктури санаторно-курортних районів та оздоровчих послуг;
- впровадження ефективного маркетингу;
- забезпеченість висококваліфікованими спеціалістами;
- збалансоване та ефективне використання природно-лікувальних ресурсів.

За умови ефективного використання природно-ресурсного потенціалу та створення позитивного іміджу, Україна стане привабливою для лікувально-оздоровчого туризму.

Висновок. Україна займає одне з провідних місць у Європі за рівнем забезпеченості цінними природними та рекреаційними ресурсами, які викликають значний інтерес у вітчизняних та іноземних туристів. Але при цьому унікальний природно-ресурсний, санаторно-курортний та рекреаційно-туристичний потенціал України використовується лише на половину від реальних можливостей рекреаційно-туристичного комплексу держави. Забезпечення реалізації можливих перспективних стратегій розвитку рекреації та туризму в Україні зможуть вивести туризм на новий рівень.

Література

1. Концепція розвитку санаторно-курортної галузі / Розпорядження КМ України від 23.04.2003 № 321–р.

2. Аніщенко О.В Проблеми розвитку регіонального санаторно-курортного комплексу / О.В. Аніщенко // Комунальне господарство міст: наук.–техн. збірник. – 2013. – № 108. – С. 581–590 [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://eprints.kname.edu.ua/33029/>.